

శ్రీ వినాయక ప్రతకల్పము

శ్రీ రత్నగర్భ గణపతి, శృంగేరి

శ్రీ సత్యకాయము

ప్రతి సంవత్సరము, వినాయక వ్రతము చేయు
పండర్భమున, శ్యామంతకోపాఖ్యానమును విపులముగా
చదువుకొనుట కనుకూలముగా వ్రాసి యిమ్ముని
బ్రహ్మశ్రీ చాగంటి కోటేశ్వరరావు గారిని కోరి, భక్తులందరి
ప్రయోజనము కొరకే చిన్ని పాత్రము అందింపబడుచున్నది.

శ్రీ గురువాణి
సభ్య మండలి

గణేశపఞ్చరత్నమ్

ముదా కరాత్మమోదకం సదా విముక్తిసాధకం
కళాధరావతంసకం విలాసిలోకరక్షకమ్ ।
అనాయకైకనాయకం వినాశితేభదైత్యకం
సతాశుభాశునాశకం నమామి తం వినాయకమ్ ॥

వతేతరాతిభీకరం నవదిశార్కభాస్వరం
నమఃస్ఫురారినిర్ఘరం సతాధికాపదుద్ధరం ।
మరేశ్వరం విధిశ్వరం గణేశ్వరం గణేశ్వరం
మహేశ్వరం తమాశ్రయే పరాత్పరం నిరస్తరమ్ ॥

సమస్తలోక శంకరం నిరస్తదైత్యకుంజరం
దరేతరదరం వరం పరేభవక్షమక్షరమ్ ।
కృపాకరం క్షమాకరం ముదాకరం యశస్కరం
మనస్కరం నమస్స్ఫుటాం నమస్కరోమి భాస్వరమ్ ॥

అకన్యానార్తిమార్గసం ధిరంతనోక్తి భాటనం
పురారి పూర్వనస్తనం మరారిగర్వ చర్వణమ్ ।
ప్రపంచనాశభీషణం ధనశ్చాయాది భూషణం
శపోలదానవారణం భీతే పురాణవారణమ్ ॥

నితాస్తకాస్తదస్తకాస్తమస్తకాస్తకాత్మకం
అచిన్త్యరూపమస్త్యహీనమస్తరాయత్కస్తనమ్ ।
హృదస్తరే విరస్తరం వసస్తమేవ యోగినాం
తమేకదస్తమేవ తం విచిన్తయామి నస్తతమ్ ॥

మహాగణేశపఞ్చరత్నమాదరేణయోఽన్వహం
ప్రజల్పతి ప్రభాతకే హృదిస్మరన్గణేశ్వరమ్ ।
అరోగభామదోషతాం సుసాహితీం మపుత్రతాం
సమాహితాయురష్టభూతిమమృత్యుపైతిసోఽచిరాత్ ॥

శ్రీ మహా గణాధిపతయనమః

శ్రీ వేంకటేశ్వర వినాయక త్రేతాకల్ప ప్రారంభః

స్నానముచేసి భస్మముధరించి అనుష్ఠానము దీర్చుకొని పూజా ద్రవ్యముల
సిద్ధ పరచుకొని దీపము వెలిగించి చేతులు జోడించి వినాయకుని ప్రార్థించవలెను.

వినాయక ప్రార్థన

గీ॥ అగజానన పద్మార్కం
గజానన మహర్నిశం
అనేకదంతం భక్తానా
మేకదంత ముపాస్మహే

అయం ముహూర్త స్సుముహూర్తే
స్యేతిభవంతో మహంతేను గృహ్లాంతు.

పార్వతీ పరమేశ్వర ప్రార్థన

శ్లో॥ యశ్శివోనామ రూపాభ్యాం
యాదేవీ సర్వమంగళా
తయోస్సం స్మరణాత్పుంసాం
సర్వతో జయ మంగళం ॥

కుక్లంబర ధరం విష్ణుం
శశివర్ణం చతుర్భుజం
ప్రసన్న వదనం ధ్యాయే
త్సర్వ విఘ్నోపశాంతయే॥

తదేవ లగ్నం సుదీపంతదేవ
తారాబలం చంద్రబలం తదేవ
విద్యాబలం వైవబలం తదేవ
గౌరీపతే కేంఘ్రియగం స్మరామి॥

స్మృతే సకల కల్యాణ
భాజనం యత్రజాయతే
పురుషస్త మణం నిత్యం
వ్రజామి శరణం శివం ।

సర్వదా సర్వ కార్యేషు
నాస్తి తేషా మమజ్ఞలమ్
యేషాం హృదిన్యో భగవాన్
మంగళాయతనం శివః॥

లాభస్తే పాం జయస్తే పాం
కుతస్తేపాం సరాభవః
యేషా మిందు నిభాకారో
హృదయన్యో మహేశ్వరః॥

అపదా మపహర్తారం
వాతారం సర్వ సంపదాం
లోకాభరామం శ్రీరామం
భూయోభూయో నమఃస్మహం॥

సర్వమంగళ మాంగళ్యే
శివే సర్వార్థ సాధకే
శరణ్యే త్ర్యంబకేదేవి
నారాయణీ నమోస్తుతే ॥

దేవతాది నమస్కారః

ఉమా, మహేశ్వరాభ్యాం నమః, తద్వామభాగస్థిత లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః, తద్దక్షిణ భాగస్థిత వాణీ హిరణ్యగర్భాభ్యాం నమః, తత్పురోభాగ స్థితశచీపురందరాభ్యాం నమః, అరున్ధతి వసిష్ఠా భ్యాంనమః, సర్వభ్యో మహాజనేభ్యో నమః ॥

ఆచమనం

ఓం కేశవాయస్వాహా, ఓం నారాయణాయస్వాహా, ఓం మాధవాయ స్వాహా, గోవిందాయనమః, విష్ణవే నమః, మధుసూదనాయ నమః, త్రివిక్రమాయ నమః, వామనాయనమః, శ్రీధరాయనమః, హృషీకేశాయ నమః, పద్మనాభాయ నమః, దామోదరాయ నమః, సంకర్షణాయ నమః, వాసుదేవాయ నమః, ప్రద్యుమ్నాయ నమః, అనిరుద్ధాయనమః, పురుషోత్తమాయ నమః, అధోక్షజాయ నమః, నారసింహాయ నమః, అచ్యుతాయ నమః, జనార్ధనాయ నమః, ఉపేంద్రాయ నమః, హరయేనమః, శ్రీకృష్ణాయ నమః,

భూతాచార్యాటనం

శ్లో॥ ఉత్తిష్ఠంతు భూతపితౄణాః
యేతే భూమి భారకాః
ఏతేషా మవిరోధేన
బ్రహ్మకర్మ సమారభే॥

భూశుభ్ర

ఓం వృధివ్యాః మేరోః వృష్టఋషిః
కూర్మోదేవతా నుతలం ఛందః
అసనే వినయోగః ఓం అనంతాస
నాయనమః

ప్రాణాయామము

ఓంభూః, ఓంభువః, ఓంగంసువః, ఓం మహా, ఓంతపః, ఓంగంసత్యం,
ఓంతత్స వితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి । ధియోయోనః ప్రచోద
యాత్ । ఓమాదోజ్యోతీరసౌమ్యతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువరో॥

దేశకాలాది సంకీర్తనము

మమ, ఉపాత్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ముద్దిశ్య శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం శివ శివ శంభోరాజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మణః, ద్వితీయ పరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే చైవస్యత మన్వంతరే అష్టావింశ మహాయుగే కలియుగే, ప్రథమపాదే జంబూద్వీపేభరతవర్షే భరతఖండే, మేరోర్వక్షణ దిగ్భాగే శ్రీశైలస్మిశాన్య ప్రదేశే కృష్ణా గోదావర్యోర్మధ్యదేశే న్యగృహే సమస్తదేవతా మాహేశ్వర సన్నిధౌ అస్మిన్వర్తమాన వ్యావహారిక చంద్రమానేన... సంవత్సరే... ఆయనేవర్ష ఋతౌ భాద్రపదమాసే శుక్లపక్షే చతుర్థ్యాం...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభయోగే శుభకరణే ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ అష్టాకం సకుటుంబానాం క్షేమస్తైర్య విజయాయు రారేగ్రైశ్చర్యాభి పృథ్వ్యర్థం ధర్మార్థ కామోక్ష చతుర్విధ ఫలపురుషార్థ సిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం, ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధ్యర్థం, సమస్త దురితోప శాంత్యర్థం, సమస్త మంగళా వాప్యర్థం, వర్షే వర్షే ప్రయుక్త వరసిద్ధి వినాయక దేవతా ముద్దిశ్య, వరసిద్ధి వినాయక దేవతా ప్రీత్యర్థం, కల్పోక్త ప్రకారణ, వరసిద్ధి వినాయకస్య, యావచ్ఛక్తి, ధ్యానావాహనాది పోడశోపచారపూజాం కరిష్యే॥

కలశ పూజ

అదౌ నిర్విఘ్నోన పరిసమాప్త్యర్థం
గణాధిప పూజాంకరిష్యే, తదంగ
కలశారాధనం కరిష్యే, కలశంచ
భస్మవాగంధ పుష్పాక్షతై రభ్యర్చ్యే ।

దేవతీర్థాద్యావాహనము

శ్లో॥ కలశస్య ముఖేవిష్ణుః
కంఠేరుద్ర స్సమాశ్రితః
మూలేశ్రీత స్త్రీతోట్రహ్మ
మధ్యేమాతృ గణాస్సృతాః॥

కుశౌతుసాగరా స్సర్వే
నస్తద్వీపా వసుంధరా
ఋగ్వేదోధ యజుర్వేద
స్సామవేదో హ్యధర్వవణః॥
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే
కలశాంబు సమాశ్రితాః॥
గంగేచ యమునే కృష్ణే
గోదావరి సరస్వతే
నర్మదే సింధు కావేరి

జలేస్మిం తృన్నిధింకురు॥

అయాంతు దేవపూజార్థం దురిత
క్షయ కారకాః కలశోదకేన పూజా
ద్రవ్యాణి దేవమాత్మానంప సంప్రోక్ష్య॥

పూజా ప్రారంభము.

శ్లో॥ స్వామిన్, సర్వజగన్నాథ
యావత్పూజావసానగాః
తావత్త్వం ప్రతిభావేన
చింతేస్మిన్ సన్నిధింకురు

1. ధ్యానం

శ్లో॥ ఏకదంతం శూర్ప కర్ణం
గజ వక్త్రం చతుర్భుజం
పాశాంకుశధరం దేవం
ధ్యాయేత్సిద్ధి వినాయకం॥
వరసిద్ధి వినాయకం ధ్యానామి.

2. ఆనాహనం

శ్లో॥ అత్రాగచ్ఛ జగద్వంద్య
సురరాజార్చి తేశ్వర
అనాథ నాథ! సర్వజ్ఞ
గౌరీగర్భ సముద్భవ॥
వరసిద్ధి వినాయక మాహాహయామి

3. స్వాగతాది దర్శనం

శ్లో॥ స్వాగతంతే దదామిశ
తప్త కాంచన సన్నిభ
చతుర్భుజ! మహాకాయ
సర్వాభరణ భూషిత॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ! స్వాగతా
దీప్యమర్చయామి

4. ఆసనం

శ్లో॥ విచిత్ర రత్న భజితం
ద్రివ్యాభరణ సంయుతం
స్వర్ణ సింహాసనం దేవ
గృహాణ సురపూజిత ॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ, స్వర్ణ
సింహాసనం సమర్పయామి.

5. పాద్యం

శ్లో॥ సర్వతీర్థ సముద్భూతం
పాద్యం గంగాది సంయుతం
విఘ్నరాజ! గృహాణేదం
భగవన్నక్త వత్సల
వరసిద్ధి వినాయకాయ పాద్యం
సమర్పయామి

6. అర్ఘ్యం

శ్లో॥ అర్ఘ్యంచ ఫల సంయుక్తం
గంధ పుష్పాక్షతై ర్యుతం
గణాద్యక్ష సమస్తైస్తు
గృహాణ కరుణానిధే ॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, అర్ఘ్యం
సమర్పయామి

7. ఆచమనీయకం

శ్లో॥ వినాయక నమస్తుభ్యం
త్రిదశేరవి వందిత!
గంగోదకేన శుద్ధేన
శీఘ్ర మాచమనం కురు॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, ఆచమ
నీయం సమర్పయామి.

8. మధుపర్కం

శ్లో॥ దధ్యాజ్యమధు సంయుక్తం
మధుపర్కం మయాహృతం
గృహాణ సర్వలోకేశ
గణనాథ నమోస్తుతే ॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, మధుపర్కం
సమర్పయామి

9. స్నానం

(1) పంచామృత స్నానం

శ్లో॥ పయోదధి ఘృతోపేతం
శర్కరా మధు సంయుతం
పంచామృత స్నానమిదం
గృహ్యతాం గణనాయక
వరసిద్ధి వినాయకాయ, పంచామృత
స్నానం సమర్పయామి

(2) శుద్ధోదక స్నానం

శ్లో॥ గంగాది పర్వతీర్థేభ్య
శ్చాప్యై రమలై ర్థలైః
స్నానం కురుష్య భగవన్
ఉమాపుత్ర! నమోస్తుతే!
వరసిద్ధి వినాయకాయ, శుద్ధోదక
స్నానం సమర్పయామి

10. వస్త్రం

శ్లో॥ శుభవస్త్ర యుగ్మందేవ
దివ్యశాంచన పన్నిభం
శుభప్రద గృహాణత్వం
లంబోదర! హరాత్మజ!॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, వస్త్రయుగ్మం
సమర్పయామి

11. యజ్ఞోపవీతం

శ్లో॥ రాజితం బ్రహ్మ నూత్రంచ
శుక్లాంబరధర ప్రియ
గృహాణదేవ సర్వజ్ఞ!
భక్తాభీష్ట ప్రదాయక॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, యజ్ఞోపవీతం
సమర్పయామి

12. విభూతిః

శ్లో॥ అష్టైశ్వర్య ప్రదంభస్సు
పవిత్రం లోకపావనం
దదామి విఘ్న రాజత్వం
గృహాణ సురవందిత॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ విభూతిం సమర్ప
యామి

13. గంధం

శ్లో॥ కన్నూరి చందనోపేతం
కేసరేణ సమన్వితం
విలేపనం సురశ్రేష్ఠ
ప్రీత్యర్థ్యం ప్రతిగృహ్యతాం॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, శ్రీగంధం సమర్ప
యామి

14. అక్షతలు

శ్లో॥ రక్తాక్షతాంశు దేవేశ
గృహాణ ద్విరదానన
లలాట ఫలకే చంద్ర
తస్యోపర్యవధార్యతాం॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, అక్షతాన్ సమర్ప
యామి

15. భూషణం

శ్లో॥ నానావిధాని దివ్యాని
నానారత్న జ్వలానిచ
భూషణాని గృహాణేశ
పార్యతి ప్రియ నందన॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, ఆభరణాని
సమర్పయామి

16. సింధూరం

శ్లో॥ ఉద్యద్వాస్కర సంకాశం
సంధ్యా వదరుణంప్రభో
వీరాలంకరణం దివ్యం
సింధూరం ప్రతిగృహ్యతాం॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, సింధూర
భూషణం సమర్పయామి

17. మాల్యం

శ్లో॥ మాల్యాదీని సుగంధాని
మాంత్యా దీనినై ప్రభో
మయాహృతాని పుష్పాణి
ప్రతిగృహీష్వాప్య శాంకర॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, పుష్పమాల్యాని
సమర్పయామి

18. పుష్పాణి

శ్లో॥ కరవీరై ర్ధాతికుసుమై
శృంపకై ర్యకులైశ్చుభైః
శతపత్రై శృకల్పారై
అర్చయే ధ్మణనాయకం॥

అధాంగ పూజా

గణేశాయనమః పాదౌ పూజయామి
ఏకదంతాయనమః గుల్ఫౌ పూజయామి
శూర్పకర్ణాయనమః జానునీ పూజయామి
విఘ్నరాజాయనమః జిహ్వే పూజయామి
అభునాహనాయనమః ఊరూ పూజయామి
హేరమ్యాయనమః కటిం పూజయామి
లంబోదరాయనమః ఉదరం పూజయామి
గణనాథాయనమః నాభిం పూజయామి
గణేశాయనమః హృదయం పూజయామి

స్థూలకణ్ఠాయనమః కణ్ఠం పూజయామి
స్మన్దగ్రజాయనమః స్మందౌ పూజయామి
పాశహస్తాయనమః హస్తౌ పూజయామి
గజవక్త్రాయనమః వక్త్రం పూజయామి
విఘ్న హస్తేనమః నేత్రే పూజయామి
శూర్పకర్ణాయనమః కర్ణౌ పూజయామి
ఫలపంద్రాయనమః లలాటం పూజయామి
సర్వేశ్వరాయనమః శిరః పూజయామి
విఘ్న రాజాయనమః సర్వాణ్యంగాని
పూజయామి

ఏకవింశతి పత్రపూజ

సుముఖాయనమః మాలీపత్రం
సమర్పయామి (మాలిపత్రం)
గజాధిపాయనమః బృహతీపత్రం
సమర్పయామి (బలురక్కసిలేకములగ)
ఉమాపుత్రాయనమః బిల్వపత్రం
సమర్పయామి (మారేడు)
గజాననాయనమః దూర్యాయుగ్మం
సమర్పయామి (గరికె)
హరసూనవే నమః దుత్తారపత్రం
సమర్పయామి (ఉమ్మెత్త)
లంబోదరాయనమః బదరీపత్రం
సమర్పయామి (రేగు)
గుహోగ్రజాయనమః అపొమార్గపత్రం
సమర్పయామి (ఉత్తరేణి)
గజకర్ణాయనమః దేవకాంచనపత్రం
సమర్పయామి (కోవిదారము)

వికదంతాయనమః చూతపత్రం
 సమర్పయామి (చూమిడి)
 వికటాయనమః కరవీరపత్రం
 సమర్పయామి (గిన్నేరు)
 తిన్నదంతాయనమః విష్ణుకాంతపత్రం
 సమర్పయామి (విష్ణుకాంతము)
 వటవేనమః దాడిమీపత్రం
 సమర్పయామి (దానిమ్మాకు)
 సర్వేశ్వరాయనమః దేవదారుపత్రం
 సమర్పయామి (దేవదారు)
 ఫలవంద్రాయనమః మరువకపత్రం
 సమర్పయామి (మరువం)
 హేరమ్బాయనమః సింహువారపత్రం
 సమర్పయామి (వావిలాకు)
 శూర్పకర్ణాయనమః జాతీపత్రం
 సమర్పయామి (జాతీఅకు)
 సురాగ్రజాయనమః ధాతకీ పత్రం
 సమర్పయామి (అరెపత్రి)
 ఇభవక్త్రాయనమః శమీపత్రం
 సమర్పయామి (జమ్మిపత్రి)
 వినాయకాయనమః జంబూపత్రం
 సమర్పయామి (వేరేరు)
 సురసేవితాయనమః కపిత్థపత్రం
 సమర్పయామి (వెలగ)
 కపిలాయనమః అర్కపత్రం
 సమర్పయామి (జిల్లేడాకు)
 వరసిద్ధి వినాయకాయ ఏకవింశతి
 పత్రాణి సమర్పయామి

అష్టోత్తర శతనామావళి:

ఓం గణాననాయనమః
 గణాక్షాయనమః
 విఘ్న రాజాయనమః
 వినాయకాయనమః
 ద్వైమాత్యురాయనమః
 ద్విముఖాయనమః
 ప్రముఖాయనమః
 సుముఖాయనమః
 కృతినేనమః
 సుప్రదీపాయనమః
 సుఖనిధయేనమః
 సురాధ్యక్షాయనమః
 సురారిఘ్నాయనమః
 మహాగణపతియేనమః
 మాన్యాయనమః
 మహాకాలాయనమః
 మహాబలాయనమః
 హేరమ్బాయనమః
 లమ్బజతరాయనమః
 ప్రాస్యగ్రీవాయనమః
 మహాదరాయనమః
 మహాత్మాయనమః
 మహావీరాయనమః
 మన్త్రిజేనమః
 మన్మథస్వరాయనమః
 ప్రమదాయనమః
 ప్రథమాయనమః
 ప్రాజ్ఞాయనమః

ఓం విఘ్నకర్తృనమః
 విఘ్నహర్తృనమః
 విశ్వనాథేనమః
 విరాట్పుత్రయేనమః
 శ్రీవీరేశ్వరయేనమః
 వాక్పతయేనమః
 శృంగారిణేనమః
 ఆశీతవత్సరాయనమః
 శివప్రియాయనమః
 శ్రీమృకారిణేనమః
 శాశ్వతాయనమః
 బలాయనమః
 బలోత్థితాయనమః
 భద్రాత్మజాయనమః
 పురాణపురుషాయనమః
 పూర్ణేనమః
 వృషభోత్తీర్ణవారిణేనమః
 అగగచ్ఛాయనమః
 అగ్రపూజ్యాయనమః
 అగ్రగామినేనమః
 మన్త్రకర్తృనమః
 చామీకరభూయనమః
 సర్వస్యేనమః
 సర్వోపాస్థాయనమః
 సర్వకర్తృనమః
 సర్వనాథేనమః
 సర్వసిద్ధిపదాయనమః
 సర్వసిద్ధయేనమః
 వజ్రహస్తాయనమః

ఓం పార్వతీనస్తవాయనమః
 పర్యవేనమః
 కుమారగురువేనమః
 ఆభోభ్యాయనమః
 కుంభారాసురభంజకాయనమః
 ప్రసాదాయనమః
 మోదకప్రియాయనమః
 కాశ్యపతేనమః
 భృమతేనమః
 లింగామినేనమః
 కపిత్థపననివిరూపాయనమః
 బ్రహ్మచారిణేనమః
 బ్రహ్మరూపిణేనమః
 బ్రహ్మపద్మాదీదానభువేనమః
 జిష్ణవేనమః
 విష్ణుప్రియాయనమః
 భక్తజీవితాయనమః
 జితమన్మథాయనమః
 ఐశ్వర్యకారణాయనమః
 జ్ఞాయసేనమః
 యక్షకిన్తరసేవితాయనమః
 గంగాసుతాయనమః
 గణాధీశాయనమః
 గమ్మరనినదాయనమః
 పటవేనమః
 ఆభిషేకదాయనమః
 జ్యోతిషేనమః
 భక్తనిధయేనమః
 భావగమాయనమః
 మణినిధిదాయనమః
 అన్యకాయనమః

అపారపరాక్రమాయ
సత్యధర్మజేనమః
సఖ్యేనమః
సరసామ్బువిధయేనమః
మహేశాయనమః
దీప్యాంగాయనమః
మణికిక్కిణీమేఖలాయనమః
సమస్త దేవతామూర్తయేనమః
సహిష్ణవేనమః
సత్యధితాయనమః
విఘాతకారణేనమః
విశ్వగృతేనమః
విశ్వరక్షాకృతేనమః
కల్యాణగురవేనమః
ఉన్నతవేషాయనమః
అపారపరాక్రమాయనమః
సమస్తజగదాధారాయనమః
సరైశ్వర్యవ్రదాయనమః
అక్రాంతచిదచిత్రభవేనమః
శ్రీవిఘ్నేశ్వరాయనమః

వరసిద్ధి వినాయకాయ, ఆష్టోత్తర
శత నామపూజాం సమర్పయామి.

అల్పం

శ్లో॥ త్రిదళం త్రిగుణాకారం
త్రినేత్రం త్రియాయుషం
త్రిజన్మ పాప సంహారం
ఏకబిల్వం శివార్చణం॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, బిల్వపత్రం
సమర్పయామి

ధూపం

శ్లో॥ దశాంగం గుగ్గులౌపేతం
సుగంధం సుమనోహరం
గృహాణ సర్వదేవేశ
ఉమాపుత్ర! నమోస్తుతే॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ ధూపమూ
ఘ్రాపయామి

ఘృతం

శ్లో॥ సర్వజ్ఞ! సర్వలోకేశ
త్రైలోక్య తిమిరావహ
గృహాణ మంగళం దీపం
రుద్రప్రియ నమోస్తుతే॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ దీపంవర్పయామి

నైవేద్యం

శ్లో॥ వీజపూరామ్ర వనస
ఖర్జూర కదళీఫలం
నారికేళ ఫలం దివ్యం
గృహ్యతాం జగతఃపతే॥
శ్లో॥ ఏకవింశతి సంఖ్యాకా
న్మౌలకాన్, ఘృతాపాచితాన్
అన్యాని భక్ష్య భోజ్యాని
చోష్య లేహ్యాని కానిచ॥
శ్లో॥ మయాదత్తాని సంగృహ్య
నైవేద్యం విఘ్న నాయకా
కృష్ణితం మేవరం దేహి
పవిత్రంచ పరాంగతిం॥
వరసిద్ధి వినాయకాయ, భక్ష్యభోజ్య
లేహ్యచోష్యాది, మహానైవేద్యం
సమర్పయామి

ఎంసీరమం

శ్లో॥ మహాస్వాద్యమిదం దివ్యం
పానీయంతే సితేదితం
మయాభక్త్యా శివాపుత్ర
గృహాణ గణనాయక॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ, హస్తే మధ్యే
ఉదకం సమర్పయామి ఉత్తరా
పోశనం సమర్పయామి.

కరీంద్రత్తనం

శ్లో॥ మలయావల సంభూతం
పుష్కరేణ నుమిశ్రితం
కరోద్యర్థనం తీర్థం
గృహ్యతాం గణనాయక॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ హస్త ప్రతాళ
నాథ ముదకం సమర్పయామి.

అంబులం

శ్లో॥ పూగీవల సమాయుక్తం
సగవల్లి దళైర్యుతం
ముక్తాచూర్ణ సమాయుక్తం
తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతాం॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ తాంబూలం
సమర్పయామి

నీరాజనం

శ్లో॥ చంద్రాదిత్య గణేశాన
విద్యుదగ్ని వై దైవచ
త్యమేవ సర్వతేజాంసి
అర్చికా ప్రతిగృహ్యతాం॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ, కర్పూర
నీరాజనం ఉర్పయామి.

దూర్వాయుగ్మంజ

గణాధి పాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
ఉమాప్రతాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
అఖివాహనాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
ఈశప్రతాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
వినాయకాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
సర్వసిద్ధి ప్రదాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
వికదంతాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
ఇభవక్తాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
మూషక వాహనాయనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి
కుమార గురువేనమః

దూర్వాయుగ్మం పూజయామి

సువర్ణ చుంత్రిపుష్పం

శ్లో॥ వినాయకేశ పుత్రస్త్యం

గణరాజ సురేంద్రమ

దేహిమే సకలావృణాన్

త్యాంవందే సతతం ధ్రువం॥

వరసిద్ధి వినాయకాయ, సువర్ణ
చుంత్రి పుష్పం సమర్పయామి

ప్రదక్షిణం

శ్లో॥ చెప్పుశ్వర! విశాలాత్!
సర్వాపిష్ట ఫలప్రద,
ప్రదక్షిణం కరోమిత్థాం
సర్వాన్మామాన్ ప్రయచ్ఛమే
యాపిరానిచ పాపాని
జన్మాంతర క్మతానిచ
తాని తాని ప్రణశ్యంతి
ప్రదక్షిణ పదే పదే॥

పరసిద్ధి వినాయకాయ, ప్రదక్షిణం
సమర్పయామి

నమనిష్కర్ష

శ్లో॥ యంబ్రహ్మ వేదాత్తవిదే వదన్తి
వరం ప్రధానం పురుషం తథాన్యే
విశ్వాభృతే కారణ మీశ్వరంవా!
తస్మై నమో విఘ్న వినాయకాయ

శ్లో॥ వినాయక నమస్తుభ్యం
సతతం మోదక ప్రయ
విర్విఘ్నం కురుమే దేవ
సర్వకార్యాణి సర్వదా॥

శ్లో॥ నమస్తే విఘ్నసంహరత్రే
నమో భక్తేప్రీతిప్రద
నమస్తే చేవదేవాయ
నమస్తే గణరాయక ॥

పరసిద్ధివినాయకాయ, నమస్కా,
రాన్మమర్పయామి

శ్లో॥ యస్యస్మత్కాచ నామోఽన్యై
తపః పూజా క్రియాదిను
స్థానం సంపూర్ణతాయాతే
సద్వేదం దే గణాధిపం
మంత్రహీనం క్రియాహీనం
భక్తిహీనం గణాధిప
యత్కూజితం మయాదేవ
పరిపూర్ణం తదనుతే॥

అనయా ధ్యానావాహనాది పూజయా,
భగవాన్సర్వాత్మకః గణాధిపతిస్తు
ప్రీత స్సుప్రసక్తో పరదోషవతు॥
మమ ఇష్టకామార్థ సిద్ధిరస్మితి
భవంతో బృవంతు, మమ ఇష్ట
కామార్థఫలసిద్ధిరస్తు॥

వాయునమ్రాసం

(బ్రాహ్మణునికి వాయుదానం)

శ్లో॥ దశానాం మోడకానాంప
ఫలదక్షిణయా యుతం
విప్రాయ తవతుష్ట్యర్థం
వాయునం ప్రదదామ్మహం॥

ప్రతిగ్రహములత్రుః

(బ్రాహ్మణుడు చెప్పును)

శ్లో॥ గణేశః ప్రతిగ్రహతు
గణేశోనై దదాతిచ
గణేశ స్సారకో ద్వాభ్యాం
గణేశాయ నమో నమః॥

ఉద్యాసన మంత్రము

1. యజ్ఞేన యజ్ఞమయజంత
దేవాస్తాని ధర్మాణి సధమాశ్వాసన్,
తేహనాకంమహిమాసన్నచుతే, యత్ర
పూర్తేనాధ్యాస్యంతిదేవాః॥

ప్రతిమాగానం

శ్లో. వినాయకస్య ప్రతిమాం
వస్త్రయుగ్మ సమన్వితాం
తుభ్యం దాస్యామి విప్రేంద్ర
యథోక్త ఫలదోభవః॥

విష్ణుశ్వురుని మంగళ కసగతి

శ్రీశంభు తనయునకు సిద్ధి గణనాథునకు వాసిగల దేవతా వందితు
నకు, నాసరసవిద్యలకు నాది గురువై నల్లి, భూసురేత్తమ లోక పూజితు
నకు॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం॥౧॥ పార్వతీ పుత్రునకు భవ్య
చార్మితునకు, నిర్వాణపద్మ దళ నేత్రునకును, గీర్వాణ స్తోత్రునకు,
గీర్తి సంపాత్రునకు, ఋర్వమున దేవ గణపతికి నివృడు, జ ॥౨॥ అంబికా
తనయునకు నలగొప్ప దేల్పునకు లంబోదరాధీశ లక్ష్మణునకు, కుంభిని
విద్యలకు గురువైన స్వామికిని, బరమబుద్ధిచ్చు గణపతికి నివృడు
॥జయ ॥౩॥ నేరేడు మారేడు నెలవంక మామిడి చూర్పార చంగల్వ
ఉత్తరేణు, వేరు వేరుగ వెచ్చి వేడ్కతో బూజింతు, ఋర్వమున దేవ
గణపతికి నివృడు॥ జయ ॥౪॥ ఏక దంతంబును నెల్ల గజవదనంబు
రాకైన తుండంబు రమణ గలిగి, జోకైన మాషకము సురభి
నెర్పాడుచును, మాకు బుద్ధిచ్చు గణపతికి నివృడు, జయ ॥౫॥
వెండిపల్లిములోన వెల లేని ముత్తాలు పొందుగా నీలాలు బొసకలియ,
వెండిన పోరములు మెడనిండ ధరియించి దండిగొనెత్తి ధవళారతి॥
జయ ॥౬॥ సుచిరమున భాద్రపద, శుద్ధ చవితియుందు, బొసగ
సజ్జనులచే బూజగొనుచు, శశిఁజూడ రావనుదు, జేపల్లి నొక వ్రతము,
వసవెలయు దేవగణపతికి నివృడు॥ జయ ॥౭॥ పాసకం వడవప్పు
పససమామిడిపండ్లు, దానిమ్మ, ఖర్జూర ద్రాక్షపండ్లు, తేనె యరటిపండ్లు
తెప్పలుగఁ దెప్పించి పర్వమున వెలయు గణపతికినివృడు॥ జయ
॥౮॥ ఎలుక వాహసమెక్కి యెంత వేడుకతోను, మరచి మరువక
నున్న మాససమున, తెలుపు దంతము, గ్రింద వలి బొజ్జ కదలకను

బలుకు లోనే పల్కు పరమేశ్వరుకు జయ ||౯|| మంగళం మంగళం
 సూర్యుడ తేజానకుమంగళం సర్వజ్ఞమిండితునకు మంగళం తైలోక్య
 సూర్య సుచారునకు మంగళం వేద గణపతికి నివ్రుడు ౧ జయ ||౧౦||

యదువంశమునందు సత్రాజిత్తు, ప్రసేనుడు అను సోదరులుండిరి
 వారు నిఘ్నుని కుమారులు. సత్రాజిత్తునకు సూర్యభగవానుడు మిత్రుడు
 ఒకనాడు సత్రాజిత్తు సూర్యభగవానుని స్తుతించెను తదేక మనస్సుడై
 సత్రాజిత్తు చేసిన స్తుతికి ప్రసన్నుడై సూర్యభగవానుడు అతనికి
 ప్రత్యక్షమయ్యెను అంతట వ్రతాజిత్తు సూర్యునకు ప్రణామములు చేసి
 స్తుతించెను. ప్రసన్నుడైన సూర్యుడు వరమునుకొడుకొసమిసెను. అంతట
 సత్రాజిత్తు సూర్యునినుండి "శ్యమంతకమణి"ని కోరెను. అదివిని సూర్య
 భగవానుడు శ్యమంతకమణిని తన కంఠమునుండి తీసి సత్రాజిత్తునకు
 బిచ్చెను ఆ సమయమున సూర్యుడు సత్రాజిత్తుతో ఇట్లుపలికెను. ఆ
 దివ్యమణిని పవిత్రుడై ధరించినచో, ప్రతి దినమా మణి ఎనిమిది
 బారువుల బంగారము ననుగ్రహించును ఆ మణియున్న దేశమున
 అనావృష్టి, ఈతవాధలు, అగ్ని, వాయు విషక్రిములదే ఉపద్రవములు,
 దుర్భిక్షము మొదలగునవి వుండవు కాని, అశుభమై ధరించినచో నది
 ధరించినవానిని చంపును ఈ విషయములను తెలిసికొని, వ్రతాజిత్తు
 సూర్యునినుండి మణిని గ్రహించి ధరించి, పురవీధులలో నడచివచ్చు
 చుండగా చూచిన పౌరులు, దాని కాంతికి భ్రమసి, సూర్యభగవానుడే
 శ్రీకృష్ణదర్శనమునకై వచ్చుచున్నాడని భావించి, ఆ విషయము
 శ్రీకృష్ణునకు నివేదించిరి. శ్రీ కృష్ణుడు అట్టి రత్నము ప్రభువువద్ద
 ఉన్నచో దేశాధిపృద్ధికి, ప్రజాక్షేమమునకు ఉపయోగపడునని అ మణిని
 ప్రభువైన ఉగ్రశేనునికి బిచ్చింప సంకల్పించెను

అది తెలిసి వ్రతాజిత్తు ఆ దివ్యమణిని తన తమ్ముడైన ప్రసేనున
 కిచ్చెను ప్రసేనుడు ఆ మణిని ధరించి చేతురై అరణ్యమునకు వెళ్ళెను
 కౌంత సమయమునకు శరీర శోధన కారణముగ ప్రసేనుడు అశోక
 మును పొందెను అకారణముడై ప్రసేనుడు సింహము చేతిలో

మరణించెను. ఆ సింహమును జాంబవంతుడను భల్లూకము సంహరించి ఆ మణిని తీసుకొని పోయి దానిని గుహలో ఊయలలో నున్న తన కుమారునకు అటు వస్తువుగా ఇచ్చెను ఆ పిల్లవాని పేరు నుకుమారుడు.

ప్రసేనుడు అరణ్యములోనికి వెటకై వెళ్ళినపుడు శ్రీకృష్ణుడుకూడా వెంట వెళ్ళెను అనాడు భాద్రపద శుక్లపక్ష చవితి ప్రదోష వేళలో ప్రసేనుడు సంహరింపబడెను. వానికై వెదకుచూ శ్రీకృష్ణుడు తలెత్తి చూడగా ఆకాశమున శుక్లపక్ష చవితినాటి చంద్రబింబము కనబడెను. చీకట్లు బాగుగా ముసురుకున్న కారణముచే శ్రీకృష్ణుడు తన మందిరము నకు తిరిగి వచ్చెను దానికి పూర్వము, దేశ ప్రయోజనముకొరకై, ఆ మణిని శ్రీకృష్ణుడు కోరిన కారణముచేత, అతడే ప్రసేనుని చంపి మణినపహరించెనని సత్రాజిత్తు, పౌరులు భావించిరి. అంతట ఆ అవేవాదును బావుకొనుటకై, శ్రీకృష్ణుడు మరునాడు, ఆడవిలో శోధింపగా, ఎముకలు, చిరిగిన బట్టలు, తెగిపడిన ఆభరణములు కనబడెను దానిచే ప్రసేనుని గుర్రమును ఏదో దూరమృగము చంపి ఉండునని కృష్ణుడు భావించెను అచ్చట గుర్రపు పాదముద్రలు ఆగిపోయి, ఒక సింహపు పాదముద్రలు కనబడెను శ్వమంతకమణి మూత్రము దొరకలేదు. కాని కృష్ణుని వెంటవచ్చిన నత్రాజిత్తు నన్నిహితులు, కృష్ణుడే ముందటిరోజు ప్రసేనుని సంహరించి, శ్వమంతకమణిని అపహరించెననియు, రాత్రివేళ సింహము ప్రసేనుని, అతని గుర్రమును తిని యుండునని నిష్కారముగా పలికిరి. ఈ అపవాదు నుండి తప్పించుకొనుటకై శ్రీ కృష్ణుడు మరింత ప్రయత్నము ప్రారంభించెను.

కొంత దూరము వెళ్ళగా అచట సింహపు కళేబరము కనబడెను. అచ్చటనుండి భల్లూకపు పాదముద్రలు కనబడెను. వాని ననుసరించి వెళ్ళి ఒక గుహలోనికి ప్రవేశించెను. అచ్చట యవ్యసమునందున్న ఒక యింతి ఊయలలో పరున్న బాలుని ఊపుచుండెను ఊయలపై అటువస్తువుగా శ్వమంతకమణి కట్టబడి ఉండెను. ఊయల ఊపుచున్న ఆ లలనయే జాంబవతి ఆమె కృష్ణుని చూచి ఆయన సౌందర్యమునకు

వశపడి, బహుశః ఆయన శ్వమంతకమణికి వచ్చెనని భావించి, గట్టిగా
మాట్లాడినచో తన తండ్రి జంబవంతుడు వచ్చి, శ్రీకృష్ణునకేమైనా
ఆపడ కల్పించుకొనెనని భీతిచెంది, పాటపాడుచున్న దానివలె ఆ
శ్వమంతకమణి వచ్చిన విధమునిట్లు చెప్పెను

శ్లో॥ సింహః ప్రసేనమవధీః
సింహో జంబవతాపాతః
సుకుమారక మారోధిః
తన హ్యేష శ్వమంతకః

తా॥ ప్రసేనుని వధించిన సింహమును జంబవంతుడు వధించి,
శ్వమంతకమణిని తెచ్చెను. ఓ సుకుమారుడా! ఈ మణి నీకే
విడవకుము.

అంతలో లోపల నిద్రించుచున్న జంబవంతుడు లేచి వచ్చి,
శ్వమంతకమణి కొరకై శ్రీ కృష్ణుడు వచ్చెనని శంకించి, ద్వంద
యుద్ధమునకు తలవడెను. ఆ కృష్ణుడే రామావతారకాలమున
జంబవంతునికి చిరంజీవిగా వరమిచ్చెను. ఆ కాలమున జంబవంతు
నకు రాముని ఆలింగనమొనర్చుకొనవలెనని కోర్కె యుండెడిది. కాని
కృష్ణుడు ఆ కోర్కెనివ్వడు తీర్పుకొనె, జంబవంతునితో ఇరవైయొక్క
(21) రోజులపాటు యుద్ధమొనర్చెను. క్రమముగా జంబవంతుని
బలము తగ్గి కృష్ణుడే రాముడని తెలిసికొని ఆయన పాదములపై వడి
ప్రార్థించి శ్వమంతకమణిని, తన కుమార్తె అయిన జంబవతిని
శ్రీకృష్ణునికిచ్చి సాగవంపెను.

ద్వారకానగర పౌరులకు ఈ సత్యము తెలిసి శ్రీ కృష్ణుడు శ్వమంతక
మణిని సత్రాజిత్తునకిచ్చివేసెను. అప్పుడు సత్రాజిత్తు తన తన
తెలిసికొని శ్రీ కృష్ణుని క్షమింపమని ప్రార్థించి, తన కర్పారత్నమైన
సత్యభామను మణిరత్నమైన శ్వమంతకమణిని, గోపాలరత్నమైన శ్రీ
కృష్ణునకు సమర్పించెను. కృష్ణుడు భూదేవి అవతారమైన సత్యభామను
గ్రహించి శ్వమంతకమణిని సత్రాజిత్తునకే ఇచ్చివేసెను.

ఈలోగా పాండవులు కుంతీదేవి లక్ష్మ ఇంటిలో కాలి మరణించి
నారిన వార్త వచ్చెను. శ్రీ కృష్ణునకు, వారు నజీవులై వున్నారని

తెలిసినప్పటికీ, కుటుంబపెద్ద ఆయిన ధృతరాష్ట్రుని అనునజంచుట, లోకీక మర్యాదగా భావించి, హస్తినాపురమునకు వెళ్ళెను. యాదవుల యందే శత ధన్యుడు, కృతవర్మ, అశ్రూరుడను ముగ్గురు ప్రముఖులుండెడివారు సత్యభామను శ్రీ కృష్ణునకిచ్చి పరిణయము చేయుటకు పూర్వము, వీరు ముగ్గురు ఆమెను తనుకిచ్చి వివాహము చేయమని సత్రాజిత్తునడిగిరి. వారిలో ఒకరికి సత్యభామనిత్తునని సత్రాజిత్తు వాగ్దానమొసర్చెను. కాని అనుకోని పై పరిణామములలో సత్యభామను శ్రీ కృష్ణునకిచ్చి వివాహమొసర్చెను. దానిచే కక్ష పెంచుకొనిన ఈ ముగ్గురు, ఏకమై, శృష్టుడు లేని సమయమెరిగి, సత్రాజిత్తును సంహరించి శ్యమంతకమణిని అపహరింపమని శతధన్యుని ప్రేరేపింపగా, అతడట్లే చేసి, ఆ మణిని అక్రూనినవద్ద వదలి పారిపోయెను. ఇది తెలిసి శ్రీ కృష్ణుడు హస్తినాపురమునుండి వచ్చి, సత్యభామను ఓదార్చి శతధన్యుని సంహరించుటకై బలరామునితో కలసి, రథములో బయలుదేరెను. గుర్రముపై పారిపోవుచున్న శతధన్యుడు, అది అలసి వడిపోగా, దానిని వదలి పరుగిడుచుండెను. అంతట కృష్ణుడు, బలరాముని రథమందుండమని, తాను దిగి శతధన్యుని వెంబడించి, సట్టి, ద్వందయుద్ధములో అతనిని సంహరించి ఒడలంతయు వెదుకగా, మణి దొరకడయ్యె అంతట కృష్ణుడు తిరిగి వచ్చి బలరామునకా విషయము తెలుపగా, అతడు, కృష్ణునితో, నీవు బాల్యమునుండియు చేరుడవు. ఇప్పుడు ఆ మణిని నేనడిగెదనని శంకించి, దానిని దాచివైచి నీవిట్లు చెప్పుచున్నావని శ్రీ కృష్ణుని నిందించి, నీతో కలసి యుండనని, విదేహ రాజ్యమునకు వెడలి పోయెను.

బాహ్యశౌచము లేక మణిని ధరించి ప్రసేనుడు మరణించెను. అంతః శౌచము లేక (శ్రీ కృష్ణుని అనుమానించుటచే) సత్రాజిత్తు మరణించెను. పరమ భక్తుడైనప్పటికినీ, తాత్కాలికముగా భగవద్విరోధ భావము నొందిన అశ్రూరుడు మనఃశాంతికై తీర్థయాత్రచేయుచూ, కాశీ పట్టణమును చేరెను. అచ్చటికి పోగానే మనఃశాంతిని పొంది శ్యమంతకమణి వలన ప్రతిదినము వచ్చు బంగారమును దైవకార్యములకువయోగించెను. అశ్రూరుడు బాహ్యభ్యంతర శౌచమును పొంది యుండుటచే

అచ్చట అతెవ్వరి, అనావ్వరి, రోగబాధలు లేక ప్రశాంతముగానుండెను.

ఇచ్చట శ్రీ కృష్ణుడు బలరామునిచే నిందపడి ఒక్కడే తిరిగి చ్వారకా నగరమును చేరెను. ఈ మఱి విషయమై తను చంద్రులకు కీర్తి కలుగరాదని శ్రీ కృష్ణుడు ఏదో మాయచేసెనని, జాంబవతి, సత్యభామలు అనుమానించిరి. శ్రీ కృష్ణుడు ఈ అపనిందలకు కారణమేమాయని అలోచించుచుండగా, నారదుడేతెంచి భాద్రపద శుక్ల చవితి నాటిరాత్రి వ్రసేనునితో అడవికి వెళ్ళినపుడు, చంద్రుని చూచుటయే కారణమని, తద్విశేషమును ఇట్లు చెప్పెను.

శశివర్ణుడను పేరుగల మహాగణపతి, అన్నిలోకములలో విహరించుచూ ఒకనాడు చంద్రలోకమును చేరెను. బాహ్యమున వినాయకుడు మరగుజ్ఞు, లంబోదరుడూ ఐనప్పటికీ, హృదయమున మిక్కిలి కారుణ్యమూర్తి కానీ, చంద్రుడు పైకి అందగాడైనప్పటికీ, కవులచే వర్ణింపబడినప్పటికీ, నడవడియుండు దోషములున్నవాడు అట్టిచంద్రుడు వినాయకుని చూచి వికటముగా నవ్వెను. అప్పుడు చంద్రుని అహంకారమును తగ్గించుటరై, వినాయకుడు, ఎవ్వరని చంద్రుని చూచినచో అపనిందలు పొందెదరని శపించెను. దానిచే జనులెవ్వరూ చంద్రుని చూడరైరి. దానితో కుంగిన వాడై చంద్రుడు తాను జన్మించిన క్షీరసాగరములోనికి వెళ్ళిపోయెను.

చంద్రకాంతి లేమిచే ఒషధులు ఫలించుట మానెను. ప్రజలకు అహ్లాదము కరువాయెను. దీనిచే దయతలచి, దేవతలు, ఋషులు, బ్రహ్మగారివద్దకు పోయి, నివారణోపాయమునర్థించిరి. అంతట బ్రహ్మ భాద్రపద శుక్ల చవితినాడు నక్షత్రవ్రత మొనరింపవలెననీ, (పగటి ఉపవాసము) విఘ్నేశ్వరుని పూజించి, మోదకములు (ఉండ్రాళ్ళు), పండ్లు, కుడుములు, ప్రత్యేకించి దోసపండు నివేదన మొనరింపవలెనని, సూచించెను. అప్పుడు చంద్రుడుకూడా అవ్రతమొనర్చి వినాయకుని అనుగ్రహమును పొందెను. అంతట వినాయకుడు, ఒక్క తన అవతార దినమైన భాద్రపద శుక్ల చవితినాటి రాత్రి తప్ప మిగిలిన రోజులలో చంద్రుని చూచిననూ ఎట్టి నిందలూ కలుగవని శాపావకాశ మిచ్చెను.

అంతట భాద్రపదశుక్ల చవితినాటి చంద్రదర్శనముచే తనకు కలిగిన

నిందలను పోగొట్టుకొనుటకై నారదుని సలహా మేరకు శ్రీ కృష్ణుడు వినాయక వ్రత మాచరించెను. వెంటనే వినాయకుడు వ్రత్యక్షమై శ్రీ కృష్ణునికి వచ్చిన అపనిందలు తొలగిపోవునని మంగళవాక్కులు పలికెను. అంతట శ్రీ కృష్ణుడు తాను సమర్థతతో ఇంత కష్టపడితినిగాని, సామాన్యులకది ఎట్లు సాధ్యమగుననీ, కాన లోకమంతటినీ అనుగ్రహింపనువి కోరెను.

భాద్రపద శుక్ల చవితినాడు తనను పూజించి, శ్యామంతకోపాఖ్యానమును వినినవారికి చంద్రుని చూచిననూ అపనిందలు కలుగవని వినాయకుడు వరమిచ్చెను.

ద్వారకా నగరమునందు కలిగిన క్షామనివారణకు మహాభక్తుడైన అక్బారుని రాక అవసరమని భావించి, శ్రీ కృష్ణుడు అక్బారునకు కబురు పంపెను. వరమ భక్తుడైన అక్బారుడు ద్వారకా నగరమునకు వచ్చుటచే, అందరికీ శ్యామంతకమణి వృత్తాంతము తెలిసి శ్రీ కృష్ణునిపై వచ్చిన అపనిందలు తొలగిపోయినవి. లోవల, బయట శౌచముకల అక్బారునివద్ద శ్యామంతకమణి శుభపరంపరలిచ్చుచూ నుండెను.

కావున ఈ వ్రత సమయమందు జాంబవతి ఊయల ఊపుచూ చెప్పిన శ్లోకము అందరూ తప్పక పఠింపవలెను.

సుకుమారక మారోధిః అనగా ఆ సుకుమారుడు మనమే. తపః హ్యేషా శ్యామంతకః అనగా ఇప్పుడు గోపాలరత్నము, గణేశరత్నముకూడా మనవై వారి అనుగ్రహముచే ఎల్లరూ ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములను పొందెదరు.

"మంగళం మహత్"

Shree Maha Ganapati

Shree Chintamani

Shree Varada Vinayak

Shree Siddhi Vinayak

**Ashta
Vinayaka
Darshan**

Shree Moreshwar

Shree Vighneshwar

Shree Girijatmak

Shree Ballaleshwar

మొర్రాన్ ఆఫీసులో స్టాంపు చేయించండి ఫోన్ : 2351419